

“ EKMEK TAVŞAN OLUR, SEN DE TAZI OLURSUN”

Anadolu’da nineye verilen isim “ EBE” dir. Benim de İki tane Ebem vardı. Biri Çil Ebem, diğeri de “Kara Ebem”di. Çil ebem bana sürekli ilahiler öğtirdi. “ Şol Cennetin Irmakları, Sarı Çiçek, Seher vakti Bülbüller” ilahilerini Çil Ebemden öğrenmiştim. “ Bugüne kadar Çil ebemden daha güzel ilahi okuyan mevlithana rastlamadım. Sanki cennetten söylüyormuş gibi yanık sesiyle söylediği “ Şol Cennetin Irmakları” hala kulaklarımda çınlamaktadır. Çok erken yaşta vefat etti. Rabbim Rahmetiyle muamele eylesin.

Diğeri ebem ise Babamın annesi “ Kara Ebem” di. Allah uzun ömür verdi. Bir aspirin dahi kullanmadan, doktor yüzü görmeden 94 yaşında vefat etti. Kara Ebem sadece çiftlik köyümüzün değil, çevre köylerin de “ Şifa Hatunu” idi. Evinden sülük şişeleri, otlar eksik olmazdı. Köyümüzün kadınlarının adeta hekimi idi. Doğumları da o yaptırdı. Hekimliğinin yanında bana ve komşu çocuklarına namaz sureleri de ezberletirdi. Sure ezberleyen çocukları da yumurta ile ödüllendirirdi. Ayrıca sureler sonuna da ilgimizi çekecek maniler eklerdi. Aklımda kaldığına göre “ KARİA” suresinin sonu “ NARUN HAMİYE “ diye bittikten sonra “ Kulakların kemiye, çörek getir camiye, sen de gel yemeye....” diye, maniler ilave ederdi. . Biz o manileri söylemek için sureleri büyük bir zevkle ezberlerdik. “Duha” suresine kadar sureleri ben Kara Ebemden öğrenmiştim. Nur içinde yatsın

Şimdi anlıyorum ki mektep medrese görmeyen Ebem, pedagog ve psikolog değildi. Ama bugünkü pedagoğlara taş çıkartacak tecrübi bilgilere sahipti.

Okullar açılacağı zaman son dersimizde haşhaşlı bazlama yapar, her bir çocuğa bütün yaz öğrettiklerini tekrar ettirdikten sonra Haşhaşlı bazlamaları dağıtırdı.

Surelerin yanında Kara Ebem'den duyduğum şu nasihati, hayatımda benim için en büyük düstur oldu. Bir gün ekmek dürümünü düşürdüğümde, benden yerden aldırdıktan sonra üç defa ekmeği alnıma koyarak öptü ve dedi ki : “ Oğlum kadir ekmeğe hürmet et. Ekmeğe hürmet etmezsen, hayatın boyunca ekmek tavşan olur, sende tazı olursun. Ömür boyu koşturur yakalayamazsın, karnını doyuramazsın” demişti. Ebemin bu nasihati doğrultusunda ne çocukluğumda, ne de evlilik hayatımda evimden bir Lokma ekmek israf olmadı.

1971 Yılında Tuzla Yedek Subay okulunda öğrenci iken bazı arkadaşların ekmeğin içini yiyor, kabuğunu bırakıyor, bazısı da kabuğunu yiyor içini bırakıyordu. Bir de buna ilaveten yemek sonrası ağızlarını ekmekle silmelerine, ekmeğe benim gibi hassasiyeti olan arkadaşlar rahatsız oluyorlardı. Konuyu aramızda değerlendirerek ekmek israfının önlemek için Tabur komutanımıza arz etmeyi kararlaştırdık. Temsilci olarak da beni seçtiler. Ben de durumu iletmek üzere Tabur komutamızın huzuruna çıkarak maruzatımı arz ettiğimde, maalesef Tabur Komutanımızın ummadığım bir cevabıyla karşılaşmam beni daha da üzdü.

Bizim kuşağa büyüklerimiz “Ekmeği “ Allah'ın en büyük nimeti olarak öğretildi. Kur'an'a gösterdiğimiz hürmetin aynısını Ekmeğe de göstermemiz gerektiği öğretildi. Ama maalesef günümüzde nimetin, nimet olduğunu hissetmeyip müktesep bir hak gibi görülmeye başlanarak “Nimet Sözcüğü “ yeni

kuşaklara unutturuldu. Bu konuda ki bir alıntıyı siz okurlarımla paylaşmak istedim. Buyurun! Çocuklarımızla birlikte hep birlikte okuyalım:

NİMETE ALIŞMA HASTALIĞI;

En şiddetli hastalıklardan biri sinsi hastalıktır.

Belirtileri görülen yahut hissedilen türden değildir.

Yakalandığınızda çok ciddi zarar verir.

Bu hastalığın adı“nimete alışma hastalığı”dır.

Dört şekilde kendini gösterir.

1- Allah'ın nimetlerine alışmak.

Adeta nimet değilmiş gibi görmeye başlamak.

Nimetin nimet olduğunu hissetmeyip müktesep hak gibi görmek.

2- Evine giren kişinin ailesini sağ salim görmeye alışması.

Onları iyi halde görüp bunun için Allah'a hamdu sena etmemek.

3- Alışverişe gidip market arabasına dilediğini koyup ücretini ödeyerek evine dönerken nimeti vereni ve ona şükretmenin gerektiğini zerre miktar hissetmemek.

Bunu gayet normal bir durum olarak görüp adeta en tabii hakkı gibi telakki etmek.

4- Her sabah güven içinde uyanıp sağlığı yerinde bir şikayeti ağrısı sızısı olmadan kalktığında Allah'a hamd etmemek.

Dikkat !!!!! Sen bu durumlardan birisini yaşıyorsan tehlike altındasın.

Evine girdiğinde...

Allah sana anne baba yahut eş çocuk nimeti vermişse, Sağlıklı ve iyi bir durumda isen Allah'ı tealaya bol bol hamd et, şükret.

Hayatının nimetlere alışmanı sağlanmasına izin verme.

Sen hayatını bu yüceler yücesi İlahı Hamd ve Şükre alıştı.

Nasılsın diye sorduklarında,

"Aynı be ne olsun"deme.

Sen sayamayacağın nimetler içindesin.

Allah teala sana onları yeniliyor.

Güncelliyor.

Hem de hergün.

Sana hamd ve Şükrü de farz kılmış.

Niceleri o güne senin sahip olduğun nimetlerinden mahrum başlamıştır.

Nicesi güven içindeyken o gün korkarak kalkmıştır.

Nice çalışan o gün işsiz kalmıştır.

Nice zengin o gün fakir düşmüştür.

Nice gözü gören o gün kör olmuştur.

Nice sağlıklı insan o gün sağlığını kaybetmiştir.

Sana ise nimetler yenilenmiştir.

O zaman de ki: “Allah'a hamd olsun.”

Salih ameller ancak O'nun nimetiyle tamamlanabilir.

(Prof Dr. Muhammed Ratib Nablusi).

www.kadirkeskin.net